

ВЕЛИКА КНИГА КАЗОК

Ця чудова книга стане розкішним подарунком для вашої дитини.
Адже в ній зібрані понад 100 найцікавіших казок
із різних куточків світу: як народних, так і тих,
що належать перу класиків дитячої літератури.

Брати Грімм, Ернст Гофман, Вільгельм Гауф, Редьярд Кіплінг,
Ганс Крістіан Андерсен, Шарль Перро,
Сельма Лагерльоф, Дмитро Мамін-Сибіряк —
на їхніх казках виросло не одне покоління дітей,
і ваша дитина їх обов'язково полюбить.

РОЗГОРНУВШИ ЦЮ КНИГУ, ЮНИЙ ЧИТАЧ
РОЗЧАХНЕ ДВЕРІ ДО ЧАРІВНОГО СВІТУ КАЗОК...

Він перехитрує сорок розбійників разом з Алі-Бабою,
вирушить назустріч небезпекам, які чигають на юного Аладдіна,
набереться мудрості в самої Олени Премудрої, облетить безкраї простори
слідом за Жабою-мандрівницею, битиметься з підступними зміями
пліч-о-пліч з хоробрим мангустом Ріккі-Тіккі-Таві
і навіть побуває на кораблі привидів...

Улюблені герої та пригоди, від яких перехоплює дух!

www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-8267-7

ВЕЛИКА КНИГА КАЗОК

ВЕРАЙКА
КНИГА
КАВОК

Друге видання, стереотипне

ХАРКІВ КЛУБ
2014 СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.16-34-93
ББК 82
В26

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Переклад з російської
Володимира Верховеня, Ганни Васильєвої

Дизайнер обкладинки *Віта Косова*

Художники *Віта Косова, Євген Архипов*

Велика книга казок / уклад. Є. Белкіна ; пер. з рос.
В26 В. Верховеня, Г. Васильєвої ; худож. В. Косова, Є. Архипов. — 2-е вид., стер. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2014. — 416 с. : іл.

ISBN 978-966-14-8267-7

УДК 821.16-34-93
ББК 82

ISBN 978-966-14-8267-7

- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2011, 2014
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2011

A thick, ornate black border with intricate white floral and scrollwork patterns frames the entire page. The border is composed of repeating motifs of leaves, flowers, and swirling lines.

НАРОДНІ
КАЗКИ

ЛЕТЮЧИЙ КОРАБЕЛЬ

Українська казка

Були собі дід та баба, а в них було три сини: два розумних, а третій дурний. Розумних же вони й жалують, баба їм щонеділі білі сорочки дає, а дурника всі лають, сміються з нього, а він знай на печі у просі сидить, у чорній сорочці. Як дадуть, то й їсть, а ні, то він і голодує.

Аж ось летить чутка, що так і так: прийшов царський указ, щоб зібралися до царя на обід, і хто змайструє такий корабель, щоб літав, і приїде на тім кораблі, за того цар дочку віддає.

Розумні брати й радяться:

— Піти б то, може, там де наше щастя закотилося!

Порадилися, просяться в батька та в матері:

— Підемо ми, — кажуть, — до царя на обід: загубити — нічого не загубимо, а може, там де наше щастя закотилося!

Батько їх умовляє, мати їх умовляє... Ні!

— Підемо, та й годі! Благословіть нас на дорогу.

Старі, — нічого робити, — взяли поблагословили їх на дорогу, баба надавала їм білих паляниць, спекла порося, пляшку горілки дала, — пішли вони.

А дурень сидить на печі та й собі проситься:

— Піду і я туди, куди брати пішли!

— Куди ти підеш? — каже мати. — Десь тебе й вовки з'їдять!

— Ні, — каже, — не з'їдять!

Старі з нього спершу сміялись, а то давай лаяти. Так ні! Вони бачать, що нічого не зробиш, та й кажуть:

— Ну, йди, та щоб ти вже й не вертався й щоб не признавався, що ти наш син!

Баба дала йому торбу, наклала туди чорного черствого хліба, пляшку води дала й випроводила з дому. Він і пішов.

Іде та й іде, коли зустрічає на дорозі діда: такий сивий дідуган, борода зовсім біла, аж до пояса!

— Здорові, діду!

— Здоров, сину!

— Куди йдете, діду?

А той каже:

— Ходжу по світу, з біди людей виручаю. А ти куди?

— До царя на обід.

— Хіба ти, — питає дід, — умієш зробити такий корабель, щоб сам літав?

— Ні, — каже, — не вмію!

— То й чого ж ти йдеш?

— А бог його знає, — каже, — чого! Загубити не загублю, а може, там де моє щастя закотилося.

— Сідай же, — каже, — та спочинеш трохи, пополуднуємо. Виймай, що там у тебе в торбі.

— Е, дідусю, нема тут нічого, самий черствий хліб, що ви й не вкусите.

— Нічого, виймай!

От він виймає, аж із того чорного хліба такі стали паляниці білі, що він ізроду й не їв таких! Сказано: як сонце!

— Ну що ж, — каже дід, — як його, не пивши, полуднувати? Чи немає там у тебе в торбі горілки?

— Де б вона в мене взялась? Є тільки води пляшка!

— Виймай! — каже.

Він вийняв, покуштував — аж там така гарна горілка стала!

— От бач, — каже дід, — як Бог дурнів жалує!

От вони розіслали свитки на траві, посідали, давай полуднувати. Пополуднували гарненько, подякував дід дурневі за хліб, за горілку та й каже:

— Ну, слухай, сину: йди ж тепер ти в ліс, та підійди до дерева, та перехрестися тричі, й удар сокирою в дерево, а сам мерщій падай ниць і лежи, аж поки тебе хто не розбудить; тоді, — каже, — тобі корабель збудується, а ти сідай на нього й лети куди тобі треба, по дорозі бери кого б там не стрів.

Дурень подякував дідові і розпроцався. Дід пішов своєю дорогою, а дурень пішов у ліс.

От увійшов у ліс, підійшов до дерева, цюкнув сокирою, упав ниць та й заснув. Спав-спав... Коли це за якийсь там час чує — хтось його будить:

— Уставай, уже твоє щастя поспіло, вставай!

Дурень прокинувся, коли гляне — аж стоїть корабель: сам золотий, щогли срібні, а вітрила шовкові так і понадимались — тільки летіти! От він, недовго думавши, сів на корабель, той корабель знявся й полетів... Як полетів та й полетів — нижче неба, вище землі — й оком не зглянеш!

Летів-летів, коли дивиться — припав чоловік на шляху до землі вухом та й слухає. Він і гукнув:

— Здорові, дядьку!

— Здоров, небоже!

— Що ви робите?

— Слухаю, — каже, — чи вже позбирались до царя на обід люди.

— А хіба ви туди йдете?

— Туди.

— Сідайте зі мною, я вас підвезу.

Слухало сів. Полетіли.

Летіли-летіли, коли дивляться — іде чоловік шляхом, одна нога за вухо прив'язана, а на одній скаче.

— Здорові, дядьку!

— Здоров, небоже!

— Чого ви на одній нозі скачете?

— Того, — каже, — коли б я відв'язав другу, то за одним ступнем увесь би світ переступив. А я, — каже, — не хочу.

— Куди ж ви йдете?

— До царя на обід.

— Сідайте з нами.

— Добре.

Скороход сів. Знов полетіли.

Летіли-летіли, коли дивляться — стоїть на дорозі стрілець і прицілюється з лука, а ніде не видно ні птиці, нічого.

Дурень і крикнув:

— Здорові, дядьку! Куди ви цілитеся, що не видно ні птиці, нічого?

— То що, що не видно? То вам не видно, а мені видно!

— Де ви її бачите!

— Е, — каже, — там, за сто миль, сидить на сухій грушці!

— Сідайте з нами!

Стрілець сів. Полетіли.

Летіли-летіли, коли дивляться: іде чоловік і несе за спиною повен мішок хліба.

— Здорові, дядьку!

— Здоров!

— Куди ви йдете?

— Іду, — каже, — добувати на обід хліба.

— Та у вас і так повен мішок!

— Що тут цього хліба? Мені й на один раз поснідати не стане.

— Сідайте з нами!

— Добре!

Сів і Об'їдайло. Полетіли.

Летіли-летіли, коли дивляться — ходить чоловік коло озера, мов чогось шукає.

— Здорові, дядьку!

- Здоров!
- Чого ж ви тут ходите?
- Пити, — каже, — хочеться, та ніяк води не знайду.
- Та перед вами ж цілісіньке озеро, чому ви не п'єте?
- Е, що тут цієї води! Мені й на один ковток не стане.
- Так сідайте з нами!
- Добре!

Обпивайло сів. Полетіли.

Летіли-летіли, коли глянуть — аж іде чоловік у село й несе куль соломи.

- Здорові, дядьку! Куди це несете соломую?

— У село, — каже.

— Ото! Хіба в селі нема соломи?

— Є, — говорить, — та не така!

— А хіба це яка?

— А така, — каже, — що яке б душе літо не було, а тільки розкидай цю соломую, то зараз де не візьметься мороз і сніг.

— Сідай з нами!

Морозко сів. І полетіли далі.

Летіли-летіли, коли дивляться — іде чоловік у ліс і несе в'язку дров за плечима.

— Здорові, дядьку!

— Здоров!

— Куди ви дрова несете?

— У ліс.

— Ото! Хіба в лісі нема дров?

— Чому нема? Є, — говорить, — та не такі.

— А які ж?

— Там, — каже, — прості, а це такі, що як тільки розкидати їх, так зараз же де не візьметься військо перед тобою!

— Сідайте з нами!

І той згодився, сів, та й полетіли.

Чи довго вони летіли, чи недовго, а прилітають до царя на обід. А там серед двору столи понаставлені й понакривані, бочки меду та горілки повикочувані — пий, душе, їж, душе, чого забажаєш! А людей, — сказано, — півцарства зійшлося.

Дурень прилетів із товариством на тім кораблі, спустився в царя перед вікнами, повиходили усі з корабля й пішли обідати.

Цар дивиться у вікно — аж хтось прилетів на золотім кораблі. Він лакеєві й каже:

— Піди спитай, хто там золотим кораблем прилетів!

Лакей пішов, подивився, приходить до царя:

— Якась, — каже, — мужва обідрана!

ЗМІСТ

Народні казки

Летючий корабель	7
Федір Набілкин і богатирі	14
Віддай те, що вдома залишив	18
Олена Премудра	25
Чудесна сорочка	31
Білий олень	35
Чарівна яблуна	40
Принц із осялячими вухами	43
Король-вітер і принцеса	46
Горбата принцеса	49
Курочка і король	53
Генерал Фанта-Гіро	56
Кола-рибина	61
Королівський сокіл	65
Матео і Маріучча	69
Красуня Розалінда	74
Таємниця Флоріо	78
Хоробрий Мазіно й відьма	82
Чорна конячка	87
Єгле	89
Королівна і дочка сонця	94
Іорінда та Іорінгель	98
Швець і гноми	100
Білий голубок	102
Джек і бобова стеблина	105
П'ять золотих плодів	109
Фея і казан	112
Золоте деревце і Срібне деревце	114
Лод, син фермера	119
Принц і дочка велетня	124
Чорний Бик Норроуейський	132
Пастух і королівська дочка	138

Золотий прутик	140
Чудо-дівця	144
Хлопець, який змагався з тролем	152
Мудрі поради	154
Чудесний пояс	157
Чарівне пуделко	162
Лихий чарівник	166
Алі-Баба й сорок розбійників	171
Алладин і чарівна лампа	178
Щасниця і Нещасниця	185
Очі змії	190

Літературні казки

В. Гаршин

Жаба-мандрівниця	195
------------------------	-----

В. Даль

Війна грибів з ягодами	198
------------------------------	-----

А. Погорельський

Чорна курка, або Підземні жителі	199
--	-----

О. Толстой

Іван-та-Мар'я	204
Іван-царевич і Пурпурова Панна	206

В. Одоєвський

Містечко в табакерці	208
Мороз Іванович	211
Індійська казка про чотирьох глухих	214

С. Аксаков

Червона квіточка	217
------------------------	-----

Д. Мамін-Сибіряк

Казка про хороброго зайця	223
Казочка про комашку	225
Казка про Комара Комаровича і Кошлатого Михаса	227

Казка про Горобця Горобцевича, Йоржа Йоржовича і веселого сажотруса Яшка	231
Казка про те, як жила-була остання муха.....	235
Казочка про ворону і канарку.....	238
Розумніший над усіх	242
Притча про молочко, вівсяну кашку і сірого котика Мурка.....	248
Брати Грїмм	
Вірні звірі.....	252
Кришталева куля.....	255
Морська рибка	257
Дванадцять ледачих робітників.....	260
Барабанщик	262
Русалка в ставку.....	268
Могутній Ганс	271
Ш. Перро	
Чарівництво	276
Г.-К. Андерсен	
Гречка.....	278
На качиному дворі	279
Гнойовий жук	283
Срібна монета	287
Ельф трояндового куща	290
Свинопас	293
Пагорб лісових духів	295
Квіти маленької Іди	299
Подорожній товариш.....	302
Маленький Клаус і Великий Клаус	309
Принцеса на горошині	316
В. Гауф	
Історія Альмансора	317
Розповідь про відрубану руку	322
Розповідь про корабель примар	327
Визволення Фатьми.....	331
Р. Кіплінг	
Як було написано першого листа.....	338
Як було вигадано абетку.....	343
Як кіт гуляв, де йому заманеться.....	348
Перші броненосці	354
Ріккі-Тікі-Таві.....	358

Т. Гаррис

Як Братик Кролик перехитрив Братика Лиса	365
Як Братик Кролик знову перехитрив Братика Лиса	366
Як Братик Лис полював, а здобич дісталася Братикові Кролику	367
Братик Кролик і Братик Ведмідь	368
Як Братик Кролик втратив хвоста	369

Ц. Топеліус

Сампо-лопар	370
Перлина Адальміни	374

А. Валенберг

Шкіряний мішок	377
----------------------	-----

С. Лагерльоф

Дві дочки короля	380
------------------------	-----

О. Вайльд

Зоряний хлопчик	386
Хлопчик і Велетень	390

В. Теккерей

Обручка і троянда	392
-------------------------	-----

Е. Гофман

Золотий горщик	403
----------------------	-----

Літературно-художнє видання

Велика книга казок

Укладач *Єлизавета БЄЛКІНА*

Головний редактор *С. С. Скляр*
Відповідальний за випуск *Г. В. Сологуб*
Художній редактор *Н. В. Величко*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *О. О. Невєжина*

Підписано до друку 29.09.2014. Формат 70х100/16.
Друк офсетний. Гарнітура «SchoolBook».
Ум. друк. арк. 17,54 + кольор. вкл. Наклад 10 000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б